Pml.nr.341/2018

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA SUPRFEME E KOSOVËS - kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Agim Maliqi, kryetar, Valdete Daka dhe Rasim Rasimi, anëtarë, me bashkëpunëtorin profesional Bujar Balaj, procesmbajtës, në çështjen penale kundër të pandehurit E.B., për shkak të veprave penale keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par.1 të KPK-së, pengim i të provuarit nga neni 394 par.2 dhe moslajmërimi i veprave penale apo kryerësve të tyre nga neni 386 par.2 lidhur me par.1 të KPK-së, dhe Rr.H., për shkak të veprave penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, dhe të mashtrimit në vazhdim nga neni 335 par.1 lidhur me nenin 81 të KPK-së, duke vendosur sipas kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë të Prokurorit të Shtetit e kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë PKR.nr.112/2018 datë 25.06.2018 dhe i datës 21.09.2018 si dhe aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës PN.nr.681/2018 datë 18.09.2018 dhe PN.nr.1014/2018 datë 18.10.2018, në seancën e kolegjit të mbajtur më 1 prill 2019, merr këtë:

A K T GJ Y K I M

Me aprovimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë së Prokurorit të Shtetit **konstatohet** se aktvendimet e Gjykatës së Apelit të Kosovës PN.nr.681/2018 datë 18.09.2018 dhe PN.nr.1014/2018 datë 18.10.2018, në pjesën që ka të bëjë me veprën penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, përmbajnë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 384 par.1 nënpar.1.12 të KPPK-së dhe shkelje të ligjit penal nga neni 385 pika 4 të KPPK-së, e në dobi të të pandehurve E.B. dhe Rr.H., e duke mos i prekur vendimet e formës së prerë.

A r s y e t i m i

Në këtë çështje penale Prokuroria Speciale e Republikës së Kosovës ka ngritur aktakuzës PPS.nr.13/2017 datë 02.05.2018, kundër të pandehurve E.B., për shkak të veprave penale keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par.1 të KPK-së, pengim i të provuarit nga neni 394 par.2 të KPK-së, dhe moslajmërimi i veprave penale apo kryerësve të tyre nga neni 386 par.2 lidhur me par.1 të KPK-së, dhe Rr.H.,

për shkak të veprave penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, dhe të mashtrimit në vazhdim nga neni 335 par.1 lidhur me nenin 81 të KPK.

Gjykata Themelore në Prishtinë – DKR, me aktvendimin Pkr.nr.112/2018 e datës 25.06.2018, ka refuzuar kërkesat për hedhjen e aktakuzës dhe kundërshtimin e provave për të pandehurit E.B. dhe Rr.H., respektivisht kërkesat e mbrojtësve të tyre.

Gjykata e Apelit të Kosovës - DKR, me aktvendimin PN.nr.681/2018 e datës 18.09.2018, ka aprovuar ankesën e mbrojtësit të pandehurit E.B., dhe ka ndryshuar aktvendimin e shkallës së parë ashtu që për të pandehurin E.B., është hedhur aktakuza për veprat penale si më lartë dhe ndaj të njëjtit është pushuar procedura penale për shkak se nuk ka pasur prova të mjaftueshme që mbështesin dyshimin e bazuar mirë se i njëjti ka kryer vepra penale për të cilat është dyshuar. Me të njëjtin aktvendim duke vepruar sipas detyrës zyrtare dhe duke vendosur sipas ankesës së mbrojtësit Rr.H., është anuluar aktvendimi i shkallës së parë dhe çështja është kthyer në rivendosje.

Gjykata Themelore në Prishtinë - DKR në rivendosje, me aktvendimin PKR.nr.112/2018 e datës 21.09.2018, ka refuzuar kërkesën për hedhjen e aktakuzës dhe kundërshtimin e provave për të pandehurin Rr.H., të ushtruar nga avokati i tij T.Rr.

Gjykata e Apelit të Kosovës – DKR, me aktvendimin PN.nr.1014/2018 e datës 21.09.2018, ka aprovuar pjesërisht ankesën e mbrojtësit të pandehurit Rr.H., dhe sipas detyrës zyrtare ka ndryshuar aktvendimi e shkallës së parë, ashtu që ka aprovuar kërkesën e mbrojtësit të pandehurit Rr.H., dhe për veprën penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, ka pushuar procedurën penale për shkak se nuk është vërtetuar se i pandehuri ka kryer këtë vepër penale ndërsa për veprën penale mashtrimi në vazhdim nga neni 335 par.1 lidhur me nenin 81 të KPK-së, është refuzuar ankesa e mbrojtësit të pandehurit dhe procedura në këtë çështje penale është vazhduar sipas dispozitave procedurale të parapara për caktimin e seancës së shqyrtimit gjyqësor.

Kundër këtyre aktvendime Prokurori i Shtetit ka ushtruar kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe për shkak të shkeljes së ligjit penal, me propozim që Gjykata Supreme të konstatoj se aktvendimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës PN.nr.681/2018 i datës 18.09.2018, dhe PN.nr.1014/2018 i datës 18.10.2018, përmbajnë shkelje të dispozitave e të procedurës penale si dhe shkelje të ligjit penal, apo çështja të kthehet në rivendosje.

Përgjigje në këtë kërkesë ka paraqitur mbrojtësi i të pandehurit Rr.H. av. T.Rr., me propozim që kërkesa të refuzohet në tërësi si e pabazuar ose të kufizohet vetëm në vërtetimin e shkeljeve të ligjit.

Gjykata Supreme e Kosovës shqyrtoi shkresat e çështjes konform dispozitës së nenit 435 par.1 dhe 436 par.1 të KPPK-së, dhe pasi vlerësoi pretendimet nga kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë, konstatoi:

Kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë është e bazuar.

Në kërkesë Prokurori i Shtetit pretendon se të dy aktvendimet janë të përfshira me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale të cilat konsistojnë në faktin se në aktvendimin PN.nr.1014/2018 datë 18.10.2018, Gjykata e Apelit bënë konstatimin se prokuroria nuk ka provuar dyshimin e bazuar mirë se janë kryer veprat penale të përshkruara në aktakuzë e sa i përket të pandehurit E.B. Kështu nga shkresat e çështjes vërtetohet se dëshmitari-i dëmtuari V.H., ka deklaruar se në datat të caktuara më shumë se një herë është takuar me të pandehurin Rr.H., i cili u ka treguar se ky dhe dëshmitari tjetër janë nën hetime e po ashtu i njëjti dëshmitar ka deklaruar se i pandehuri Rr.H., u ka kërkuar shumën prej 100,000.00 €, në mënyrë që rasti kundër tyre të mbyllet dhe se kërkesën e ka bërë në emër të pandehurit tjetër, E.B. Më tutje pretendohet se ky dëshmitar ka deklaruar se në zyrën e Rr.H., ka qenë edhe i pandehuri E.B., dhe i ka thënë dëshmitarit se rasti i hetimeve mund të mbyllet por është shprehur me fjalët "vetëm dëgjojeni këtë djalë" (duke aluduar në Rr.H., i cili u thoshte të dëmtuarve se po vepron në emër të pandehurit E.). Më tutje i njëjti dëshmitar, gjithnjë sipas shkresave, ka pretenduar se ka qenë në zyre së bashku me dy të pandehurit, ku ka biseduar rreth asaj se si rasti i hetimeve mund të mbyllet e cila bisedë është incizuar, por nga incizimi nuk ka mund të vërtetohet se i kujt është zëri por kanë mbet vetëm deklarimet e dëshmitarëve. Të gjitha këto pretendime janë konfirmuar edhe nga dëshmitari - i dëmtuari i dytë F.B., dhe dëshmia e prindit të dëshmitarit R.H., i cili dëshmon se si janë dhënë 50,000.00 €, tek i pandehuri Rr., e në emër të mbylljes së rastit kundër djalit të tij që punonte në QAD, e cila deklaratë konfirmohet nga prindi i dëshmuarit F.B. Të dy dëshmitarët kanë deklaruar se kanë qenë në zyrën e të pandehurit E., dhe i kanë treguar se i pandehuri Rr., kishte kërkuar para në emër të tij duke i thënë se ka edhe diçka në telefon (duke aluduar në incizimet e bëra). Të gjitha këto prova janë provat të cilat implikojnë të dy të pandehurit në kryerjen e veprave penale për të cilat është ngritur aktakuza dhe të cilat prova e mbështesin dyshimin e bazuar mirë se këto vepra janë kryer. Ndërkaq Gjykata e Apelit gabimisht ka konstatuar, e duke u bazuar në dëshmitë e dëshmitarëve nga radhët e Policisë së Kosovës, vartës e të pandehurit E.B., të cilët konfirmojnë se atë ditë ka pas bastisje në Gjilan në një rast tjetër penal dhe për këtë bastisja është kryer më vonë se urdhër i lëshuar nga GJPP. Edhe pse kjo mund të jetë e vërtetë ka mbet e paqartë se si Rr.H., e dinte saktë se bastisja do të ndodhte një ditë më vonë, ashtu edhe sikurse kishte ndodhur me të vërtetë.

Sa i përket aktvendimit të Gjykatës së Apelit PN.nr.1014/2018 datë 18.10.2018, përkitazi me të pandehurin Rr.H., e për shkak të veprës penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, Prokurori i Shtetit po ashtu konsideron se gabimisht Gjykata e Apelit ka konstatuar se kjo vepër mund të kryhet nga personi që ka pozitë zyrtare, njëkohësisht duke i tejkaluar autorizimet e veta dhe duke marrë qëndrimin e ligjdhënësit sepse nëse ligjdhënësi ka thënë se kjo vepër mund të kryhet nga "kushdo" as Gjykata e Apelit e as kushdo tjetër nuk mund ta marrë rrolin e ligjdhënësit dhe këtë fjalë ta interpretojë si "person zyrtar".

Sa i përket shkeljeve të ligjit penal Prokurori i Shtetit në kërkesë pretendon se gabimisht Gjykata e Apelit konsideron se nuk është provuar dashja direkte me rastin e kryerjes së veprës penale keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 të KPK-së, sa i përket të pandehurit E.B., ndërkaq po ashtu pretendon se është shkelur neni 7 i KPPK-së, sepse Gjykata e Apelit ka dhënë vlerësim të paqëndrueshëm ligjor dhe të pabazuar kur ka marrë vendim që aktakuza nuk plotëson dyshimin e bazuar mirë dhe ka paragjykuar veprimet e një prokurori të rastit. Kjo nga fakti sepse par.2 i nenit 7 të KPPK-së, precizon të tri organet duhet që me vëmendje dhe përkushtim maksimal profesional të vërtetojnë faktet kundër të pandehurve dhe ato që shkojnë në favor të tyre. Pra rasti duhet të dërgohet në gjykim ku dhe bëhet vlerësimi i provave dhe prokurori i rastit nëse bindet se nuk është vërtetur përtej dyshimit të bazuar mirë se janë kryer veprat penale, ai në bazë të nenit 7 të KPPK-së, është i obliguar të tërhiqet nga ndjekja penale. Në rastin konkret Gjykata e Apelit ka marrë rrol të gjykatës gjykuese duke e gjykuar po thuajse në tërësi rastin duke vepruar në mënyrë arbitrare dhe duke marrë kompetencat e trupit gjykues në shkallë të parë.

Andaj, Prokurori i Shtetit konsideron se është shkelur ligji penal në rastin konkret kur është hedhur aktakuza ndaj të dy pandehurve.

Mbrojtësi i të pandehurit Rr.H., av. T.Rr., në përgjigje në kërkesën e Prokurorit të Shtetit konsideron se kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë është e pabazuar sepse nga përmbajtja e kërkesës, prima facie del se kërkesa i referohet në tërësi vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, për çka nuk mund të ushtrohet kërkesa.

Më tutje mbrojtësi thekson se prokurori i shtetit në kërkesë ka propozuar që aktvendimet e kundërshtuar të anulohen dhe çështja t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rivendosje edhe pse një propozim i tillë nuk ka mbështetje ligjore, edhe nën supozimi që Gjykata e Apelit ka bërë shkelje shkeljet e pretenduara. Sido qoftë mbrojtësi konsideron se nëse Gjykata Supreme vlerëson se aktvendimet e kundërshtuara janë të përfshira me shkeljet eventuale kjo gjykatë mundet vetëm të konstatoj shkeljet e tilla por jo edhe t'i anulojë aktvendimet e gjykatave më të ulëta.

Gjykata Supreme duke i vlerësuar pretendimet nga kërkesa si dhe përgjigjen e mbrojtësit të pandehurit Rr.H., av. T. Rr. nga P., si dhe duke u mbështetur në shkresat e çështjes konstatoi se me të drejtë Prokurori i Shtetit pretendon se aktvendimi i Gjykatës së Apelit PN.nr.681/2018 datë 18.09.2018, sa i përket të pandehurit E.B., dhe aktvendimi i Gjykatës së Apelit PN.nr.1014/2018 datë 18.10.2018, sa i përket të pandehurit Rr.H., për veprën penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, janë të përfshira në shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 384 par.1 nënpar.1.12 të KPPK-së, e lidhur me nenin 370 par.7 të KPPK-së. Kjo gjykatë gjen se arsyetimi i dhënë në aktvendimet e kundërshtuara është në kundërshtim me shkresat e çështjes dhe atë si më poshtë:

Aktvendimi i Gjykatës së Apelit PN.nr.681/2018 datë 18.09.2018, pa të drejtë lëshohet në vlerësim të provave duke i vlerësuar të njëjtat si prova shfajësuese dhe

duke marrë në këtë mënyrë rolin e gjykatës së shkallës së parë. Kështu sa i përket dyshimit të bazuar mirë, kjo gjykatë gjen se vlerësimi i Gjykatës së Apelit "se me asnjë provë qoftë të drejtpërdrejtë apo të tërthortë nuk është vërtetuar", është konstatim i tillë dhe vlerësim i cili nuk mbështetet në provat të cilat i janë bashkangjitur aktakuzës, ashtu siç me të drejtë pretendon Prokurori i Shtetit në mbështetje të mbrojtjes së ligjshmërisë. Kështu në aktvendim sa i përket veprës penale keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par.1 të KPK-së, konstatohet se nga provat të cilat i ka siguruar prokuroria nuk mund të vërtetohet as minimumi i dyshimit të bazuar se i pandehuri ka kryer veprën penale për të cilën është akuzuar dhe se nga këto prova nuk është vërtetuar se i pandehuri E., ka kërkuar shumën e theksuar nga të dëmtuarit V. dhe F., duke konstatuar më tutje se kjo vepër penale mund të kryhet vetëm me dashje të drejtpërdrejtë. Kjo gjykatë gjen se në shkresat e çështjes janë dëshmitë e dëshmitarit - të dëmtuarit V.H., i cili deklaron se nga i pandehuri Rr.H., ka marrë zyra me qira në objektin e hotelit G..., bashkë me A.N., kanë aplikuar për një grant në organizatë e tyre e cila kërkesë është refuzuar. I dëmtuari më tutje deklaron se pas 6 muaj pune në Prishtinë, i pandehuri Rr.H., u kishte treguar se kundër tyre në Departamentin për Hetime Ekonomike është nisur një hetim dhe se për ta përfunduar këtë hetim duhet të jepen 100,000,00 €, duke theksuar gjithnjë se këtë punë e ka në dorë Drejtori i Krimeve Ekonomike (E.B.), me të cilin ai kishte raporte të mira. Më tutje ka vërejtur se i pandehuri E., ka shkuar shpesh në zyrën e të pandehurit Rr., dhe ka vendosur së bashku me të dëmtuarin F., që njëri prej tyre të shkonte në zyrën e tij dhe ta incizonte bisedën. Vetë i dëmtuari V., kishte shkuar në zyre të pandehurit Rr., dhe kur ka pa se ka hy i pandehuri E., duke incizuar, e kishte pyetur të pandehurin E., se çka po bëhej me lëndën e tyre. Atëherë, i pandehuri E., shkurt kishte thënë "vetëm dëgjojeni këtë djalin", duke menduar në të pandehurin Rr. Duke diskutuar dhe duke vlerësuar se çmimi ishte i lartë kishin vendosur që të mos jepnin para dhe të përballen me hetim. Në dëshmi i dëmtuari deklaron se përmes kontakteve me viber me të pandehurin Rr., kanë biseduar për këtë çështje dhe me datën 31.11.2016 në një komunikim me të përmes whats –up, i pandehuri Rr., i tregon se nga gjykata është lëshuar urdhëresa për kontroll për datën 01.12.2016 dhe se duhej të jepnin 10,000.00 € që ajo të mos zbatohej. Në të vërtetë urdhëresa është zbatuar me datën 02.12.2016, kur edhe i njëjti është arrestuar bashkë me shokët e tij. Derisa ishin nën masën e arrestit shtëpiak, familjaret e tij pa dijenin e tij të pandehurit Rr., ia japin 25.000 €, e po ashtu duke qenë në dijeni se i njëjti në këtë çështje thirrej në të panderin E., kanë shkuar në zyrën e tij dhe i kanë treguar se për të janë dhënë para. Pas të gjithave, ka vendosur që rastin ta lajmëroj në polici. Të njëjtën dëshmi e vërteton edhe dëshmitari F.B., e ndaj të cilit po ashtu kanë filluar hetimet dhe i cili e vërteton se i pandehuri Rr., u kishte kërkuar 100,000,00 €, që kjo çështje të mbyllet dhe se i njëjti i kishte treguar atij dhe të dëmtuarit V., se kishte informata të sigurta nga Departamenti i Hetimit të Krimeve Ekonomike se ata do të arrestoheshin. I njëjti e kishte precizuar se hetimi do të kryhej nga E.B. dhe F.B., dhe se kontrolli i shtëpisë do të bëhej me datën 1 apo 2 dhjetor 2016. Edhe babai i tij ia kishte dhënë të pandehurit Rr., 25.000,00 €, që ky hetim të përmbyllej. Nga dëshmia e dëshmitarit R1.H1., - babai i të dëmtuarit V., vërtetohet se i njëjti kishte kuptuar se djali i

tij V., dhe disa shokë të tij kanë probleme dhe se janë në masën e arrestit shtëpiak. Djali tjetër i tij F., i kishte thënë që të kontaktonin me një preson në Hotelin G.., me emër Rr.H., i cili në takim i kishte thënë se djali i tij ka probleme me polici dhe se ai ka lidhje me persona të rëndësishëm në pushtet dhe se për të kryer këtë punë duhet t'i jepnin 50.000 €. Edhe pse fillimisht ka kundërshtuar më vonë ka kontaktuar me babanë e F., Q.B., me të cilin janë marrë vesh që së bashku t'i bëjnë 50.000 €, dhe përfundimisht në zyrën e Rr., i kanë dhënë 50.000 €, i cili moment është incizuar me telefon. Me kërkesën e tij është përpiluar një shkresë, me shënime personale të pandehurit Rr. (datëlindja, numri personal) të cilën e kishin nënshkruar ai, Q. dhe i pandehuri Rr., e në të cilën shkresë është cekur se këto para janë marrë "për përmbylljen e një procesi". Meqenëse procedura nuk kishte përfunduar dhe V. dhe F., kishin mbetur në arrest shtëpiak kanë kërkuar nga Rr., që ta përfundon këtë punë ashtu siç janë marrë vesh por i njëjti kishte kërkuar edhe 50.000 €, tjera. Në fund kishte vendosur që vet të takohet me të pandehurin E.B., me qëllim që nga ai të kuptonte lidhur me rastin dhe pasi ishte takuar me të në zyrën e tij i kishte thënë se kur janë dhënë paratë është përmendur emri yt. I pandehuri E., kishte këmbëngulur se kjo nuk guxon të ndodhë dhe në zyrën kishte hyrë edhe togeri N.H., i cili ja kishte shpjeguar se dhënia dhe marrja e ryshfetit është vepër penale e njëjtë. Pasi që edhe nga ky takim nuk kishte marrë ndonjë përgjigje konkrete kishte vendosur që rastin ta praqes në polici ku kishte dorëzuar edhe CD, ku kishte fotografuar rastin kur të pandehurit Rr., ia kishte dhënë paratë.

Në shkresat e çështjes gjenden një mori transkriptash të mesazheve dhe komunikimeve në mes të dëmtuarit V.H. dhe Rr.H., si dhe të Rr.H. dhe I.B., dhe të tjerë, nga të cilat vërtetohet se i pandehuri Rr., ishte në dijeni të plotë për kohën, datën se kur do të bëhet kontrolli i banesave të dëshmitarëve V. dhe F., si dhe vërtetohet se i njëjti iu jep udhëzimet e duhura se si duhet të veprojnë dhe se çfarë duhet të bëjnë në rastin konkret, ndërkaq në një bisedë me mesazhe në viber vërtetohet se i pandehuri Rr., në mes të tjerave thotë "o plako ti e nive edhe vet ata çka tha ndryshe nuk kryhet kjo punë, po ma mirë e ki me pagu dhe vazhdon me punë nuk guxon kush me ta lu", në çka dëshmitari V. i përgjigjet "o njeri **E.,** se ka njetin me dek me qet rast, e këta nuk na u hiqen qafe, edhe skam pare o burrë me pagua harraq me pare të fermerëve tybe edhe ashtu jam mbete mbrapa me punë. Edhe me dashtë skam qysh i arsyetoj tan ato pare", "Rr., i përgjigjet "ani plako ti e din ma mirë veç shumë ma shumë kanë met shku nëpër avokatë e ski me muajt me krye punë se si të niset, djali i Thaçit me kanë sun ta nimoj ma".

Në një bisedë tjetër nga transkripti i datës 29.12.2019, vërtetohet se i pandehuri Rr., i thotë I.B. " d.m.th është krejt tjetër nuk mundet për pa u krye kjo pengesë që ky të jetë i lirë..... ky avokati e bënë shkresën dhe këta dy bashkë e dorëzojnë në Drejtorinë e Krimeve Ekomomike dhe komandanti i tyre që është i rrethit të juaj, E.B., vendos që a kanë të drejtë të punës a jo kështu që është punë e kryer ajo sa i përket punës dhe më tutje i njëjti ju thotë "ditën e mirë t'i mu më thua kur t'i paguash edhe 50.000 € tjera". Në fakt nga transkriptet e bisedave në mes të V.H., Rr.H., I.B. etj., vërtetohen se të njëjtit kanë bisedime të gjata lidhur me shumën e parave të dhëna, operacionet të cilat do t'i

kryejnë policia ku përmenden shumë emra e në mesin e tyre vazhdimisht përmendet edhe emri i të pandehurit E.B., si person i cili është në krye të kësaj pune. Të gjitha këto prova të dorëzuara nga prokuroria, dëshmitë e V.H., F.B., Q.B., R1.H1, S.D., etj., të cilat janë në përputhje me njëra tjetrën, nga CD e cila nuk ka mund të deshifrohet si dhe nga telefoni i cili edhe pse është dërguar në ekzaminim nuk ka mund të vërtetohet zëri i të pandehurit E., e për të cilat incizime të gjithë deklarojnë në mënyrë të njëjtë se çka ndodhet në to, kjo gjykatë konsideron se pa të drejtë Gjykata e Apelit ka ardhur në konstatim se nuk ka pasur asnjë provë e cila ka involvuar të pandehurin E., në veprat penale për të cilat është akuzuar. Për më tepër, arsyetimi i dhënë në aktvendimin e kundërshtuar është plotësisht në kundërshtim me provat e cekura dhe me provat të cilat pa të drejtë Gjykata e Apelit i shtjellon dhe i vlerëson si të ishte gjykatë e shkallës së parë. Gjykata e Apelit më tutje anashkalon në tërësi faktin se i pandehuri Rr., nuk e mohon faktin se ka pranuar shumën prej 36.000 €, duke u thirr në një borxh si dhe duke anashkaluar faktin se në shkresë të nënshkruar nga vet i pandehuri Rr., ceket se këto para janë marrë për përfundimin e një procesi, edhe pse i njëjti mohon se nënshkrimi në këtë shkresë është nënshkrimi i tij. Pra gjykata e shkallës së dytë duke e marrë rolin e gjykatës së shkallës së parë ka pamundësuar që të vërtetohet apo jo fajësia e të pandehurve si dhe vërtetësia apo jo e provave të paraqitura nga prokuroria, e duke i vlerësuar vet provat, edhe pse në mesin e këtyre provave ka pasur prova të cilat e kanë mbështetur dyshimin e bazuar mirë se këta i kanë kryer veprat për të cilat janë akuzuar. Në këtë fazë të procedurës vetëm vlerësohet se a përmbushet minimumi i kërkesës që është dyshimi i bazuar mirë për ngritjen e aktakuzës dhe kolegji i gjykatës së shkallës së dytë nuk ka mundur të lëshohet në vlerësimin e fakteve kontradiktore e as në fuqinë provuese të këtyre fakteve dhe të konkludoj se i pandehuri nuk është kryes i veprave penale, ngase kjo ka mundur të bëhet vetëm në shqyrtim gjyqësor mbi bazën e parimeve të cilat mundësojnë vlerësimin e drejtë dhe të gjithë anshëm të provave.

Gjykata Supreme gjen se duke e hedhur poshtë aktakuzën dhe duke pushuar procedurën ndaj të pandehurit E.B. është shkel ligji penal nga neni 385 pika 4 të KPPK-së, në dobi të njëjtit nga ana e Gjykatës së Apelit të Kosovës. Njëkohësisht, Gjykata e Apelit ka bërë shkeljen e ligjit penal kur në rrethana të njëjta (në shkelje të njëjta) për një të pandehur (E.B.), ka ndryshuar aktvendimin, ndërsa për të pandehurin e dytë (Rr.H.) ka anuluar aktvendimin, edhe pse aktvendimi i shkallës së parë ka qenë i përpiluar për të dy të pandehurit njësoj.

Sa i përket aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës PN.nr.1014/2018 datë 18.10.2018, për të pandehurin Rr.H., dhe veprës penale ushtrimi i ndikimit nga neni 431 par.1 të KPK-së, Gjykata e Apelit gabimisht konstaton se kjo vepër penale mund të kryhet vetëm nga personi zyrtar edhe pse dispozita e nenit 431 par.1 të KPK-së, qartë përcakton “kushdo që në mënyrë të drejtpërdrejtë apo të tërthortë, kërkon ose pranon ndonjë dhuratë apo përfitim tjetër për vete apo personin tjetër...., në mënyrë që të ushtrojë ndikim të padrejtë mbi vendim marrjen e personit zyrtar....”, pra nga kjo dispozitë kushdo mund të kryej këtë vepre penale e jo siç gabimisht ka konstatuar Gjykata e Apelit.

Me këtë Gjykata e Apelit ka shkel ligjin penal nga neni 385 pika 4 të KPPK-së, në favor të pandehurit Rr.H., kur për këtë vepër penale e ka hedh aktakuzën dhe ka pushuar procedurën penale ndaj të njëjtit.

Nga të gjitha këto që u tha më lart e duke u bazuar në nenin 438 par.2 të KPPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS NË PRISHTINË
Pml.nr.341/2018, më 1 prill 2019

Procesmbajtësi,
Bujar Balaj

Kryetar i kolegjit,
Agim Maliqi